

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ФІЛОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ
ВИКЛАДАННЯ
ГУМАНІТАРНИХ
ДИСЦИПЛІН**

**Збірник
наукових праць**

2016

ББК 81.2
А - 43
УДК: 81. 243

Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. — Рівне: РДГУ, 2016. — 105 с.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем викладання іноземної мови, філології, теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Совтис Наталія Миколаївна – доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Заступник головного редактора:

Мороз Людмила Володимирівна – кандидат філологічних наук, професор (відповідальний редактор) (Рівненський державний гуманітарний університет).

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Вербець Владислав Володимирович – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Деменчук Олег Володимирович – доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Карпенчук Світлана Петрівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Коваль Ганна Петрівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Литвиненко Світлана Анатоліївна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Малафійк Іван Васильович – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПСН (Рівненський державний гуманітарний університет);

Михальчук Наталія Олександрівна – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Петренко Оксана Борисівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Шугасва Людмила Михайлівна – доктор філософських наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ямницький Вадим Маркович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Бігунова Світлана Анатоліївна – кандидат психологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ніколайчук Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, член-кореспондент Міжнародної слов'янської академії наук, ректор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Романюк Світлана Констянтинівна – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).

Затверджено Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 11 від 24.11.2016 р.).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії. Рукописи рецензуються і не повертаються.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Пластова, 31. Рівненський державний гуманітарний університет

ISBN 966 — 7281 — 09 — 03.

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2016

структурних засад, відповідність між структурами мови та культури можуть яскраво проявлятися в концептах як відображення менталітету народу та його мовної картини світу.

Вплив культури на мову проявляється у своєрідності процесу спілкування в різних культурах, що відображається не лише в особливостях лексики та граматики, але й нормативно-стилістичному складі мови. Національний образ світу формується із цілісності національного життя. Мова відображає спосіб сприйняття світу, що притаманний певній нації. Значення, які виражені в ньому, складаються в певну систему поглядів, формують своєрідну колективну філософію, яка стає обов'язковою для всіх носіїв мови [6, с. 82].

Спосіб концептуалізації дійсності в кожній мові і універсальний, і специфічний, тому люди, які розмовляють різними мовами, сприймають світ трохи по-різному, через призму своїх мов. У результаті взаємодії людини з зовнішнім світом формуються її уявлення про цей світ, про різні сторони навколишньої дійсності. Мовна картина світу створює знаковий образ дійсності, її інтерпретацію. Словесні образи речей і лінгвістичні моделі, що відображають специфічні особливості національної мови, доповнюють бачення світу. Вони стають одним із джерел пізнання, осмислення дійсності, сприяють відтворенню більш повної та всесторонньої картини навколишньої дійсності в свідомості людей.

ЛІТЕРАТУРА

1. Арутюнова Н. Д. Что мы предпочитаем? (семантическая структура народных суждений о предпочтительности) // Восточные славяне. Языки. История. Культура: К 85-летию академика В. И. Борковского/ Н. Д. Арутюнова. - М.: Наука, 1985. - С. 164-172.
2. Вежбицкая А. Понимание культур через посредство ключевых слов./А.Вежбицкая. - М.: Языки славянской культуры, 2001. - 288 с.
3. Верещагин Е.М., Костомаров В.Г. Язык и культура. Лингво-страноведение в преподавании русского языка как иностранного./Е. М.Верещагин, В. Г.Костомаров. - М.: Рус. яз., 1990. - 247 с.
4. Кононенко В.І. Мова у контексті культури: (монографія) /В.І.Кононенко. - Київ., Івано-Франківськ.: Плай, 2008. - 389 с.
5. Кубрякова Е.С. Концепт // Е.С. Кубрякова, В.З. Демьянков, Ю.Г. Панкрац, Л.Г. Лузина. Краткий словарь когнитивных терминов. - М.: Изд-во Моек. Ун-та, 1996. - С. 90-93.
6. Нерознак В.П. От концепта к слову: к проблеме филологического концептуализма./В.П.Нерознак // Вопросы филологии и методики преподавания иностранных языков. - Омск: Изд-во Омск. гос. пед. ун-та, 1998.-С. 80-85.

Резюме. В статье рассматривается языковая и концептуальная картины мира. Описывается когнитивная и коммуникативная проблематики этнолингвистики.

Ключевые слова: картина мира, феномен, языковое выражение, этнолингвистика, восприятие.

The summary. The article deals with the linguistic and the conceptual views of the world. The cognitive and the communicative perspectives of ethnolinguistics are described.

Key words: worldview, phenomenon, language expression, ethnolinguistics, perception, acquisition.

Одержано редакцією 29.11.2016 р.

УДК 81:177.1

Д.О. БІГУНОВ

ДО ПИТАННЯ МОВЛЕННЕВОЇ ПОВЕДІНКИ ОСОБИСТОСТІ

Резюме. У статті розглядаються поняття мовленнєвої поведінки та комунікативної поведінки, наводяться різні інтерпретації і тлумачення цих термінів.

Ключові слова: мовленнєва поведінка, спілкування, комунікативна поведінка, мовний етикет

Широке поняття культури неодмінно включає в себе те, що називають «культурою мовленнєвої поведінки». У взаємодії одне з одним люди відчувають необхідність в пізнанні того, як потрібно поводитися в тій чи іншій ситуації, як правильно встановлювати і підтримувати мовленнєвий, а через нього і діловий, дружній контакт, які в сукупності забезпечують культуру спілкування та гарантують його результативність. У спілкуванні люди передають ту чи іншу інформацію, до чогось спонукають, про щось запитують, інакше кажучи, здійснюють певні мовленнєві дії.

Мовленнєва поведінка з дослідницької точки зору є цікавою не лише в рамках міжособистісного спілкування, але й міжкультурного. Так, в останні десятиліття епохи глобалізації все більше уваги приділяється питанням міжкультурного спілкування: відкриваються нові можливості, види і форми спілкування, головною умовою ефективності яких є взаєморозуміння, діалог культур, терпимість і повага до культури комунікативних партнерів.

Інтерес до дослідження мовленнєвої поведінки продовжує зростати через недостатню розробленість теми. Вивчення явища «мовленнєва поведінка» і пов'язаних з ним понять зазвичай відбувається в руслі соціолінгвістики та психолінгвістики. Зокрема, цією проблемою займалися В. І. Карасик, Т. В. Ларіна,

Ю. С. Прохоров, К. Ф. Сєдов, Ю. О. Сорокін, І. А. Стернін, С. О. Тарасов, Т. М. Ушакова, Н. І. Формановська, О. М. Шахнарович, Л. О. Шкатова та інші.

В даний час поняття «мовленнєва поведінка» в науці має різні інтерпретації і тлумачення. Так, І. О. Зимня зазначає, що мовленнєва поведінка є специфічною і невід’ємною частиною поведінки в цілому як складної системи вчинків, дій, рухів. Це, на її думку, форма соціального буття людини, в якій проявляється вся сукупність мовленнєвих дій і мовленнєвої діяльності людини [4, 56].

В свою чергу А. С. Супрун вважає, що під мовленнєвою поведінкою розуміється весь комплекс відносин, включених до комунікативного акту, тобто вербальну і невербальну інформацію, паралінгвістичні чинники, а також місце і час мовного акту, обстановку, в яких цей акт відбувається. Отже, мовленнєва поведінка – це мовленнєві вчинки індивідуумів в типових ситуаціях, що відбивають специфіку мовленнєвої свідомості даного соціуму [11, 125].

На думку Т. Г. Винокур, мовленнєва поведінка є не стільки складовою частиною поведінки взагалі, скільки образом людини, який складається із способів використання нею мови відповідно до реальних обставин її життя. Вона зазначає, що кожне використання мови – це свого роду поведінка, яка має місце в певному соціальному контексті і вимагає підпорядкування не лише правилам, що належать до компетенції мови, але й багатьом іншим [1, 16].

В той же час В. І. Карасик переконує, що мовленнєва поведінка – це усвідомлена і неусвідомлена система вчинків, які розкривають характер і спосіб життя людини [5, 8].

Цю думку підхоплює Фурмановська Н. І., яка пише, що мовленнєва поведінка – це «позбавлене усвідомленого мотивування автоматизований, стереотипний мовленнєвий прояв» [12, 56], який виражається в стереотипних висловлюваннях, мовних кліше, з одного боку, і в якихось суто індивідуальних мовленнєвих проявах даної особистості – з іншого. Сюди ж дослідник відносить і немовні (невербальні) засоби комунікації – жести, міміку, тональні і фонаційні особливості. Таким чином, в мовленнєвій поведінці проявляється мовна особистість, що належить даному часу, даній країні, даному регіону, даній соціальній (в тому числі і професійній) групі, даній сім’ї. Крім того, вчений вказує, що мовленнєва поведінка людини пов’язана з її особливостями як представника соціальної групи, так і національної спільності, тобто мовленнєва поведінка безпосередньо пов’язана з рольовою поведінкою і має національні особливості [12].

З нею погоджується Ларіна Т. В. і додає, що мовленнєва поведінка має свої національно-специфічні особливості не тільки через відмінності в засобах комунікації, а й через відмінності в механізмі їх вибору, переваги і частотності їх вживання в тих чи інших ситуаціях спілкування. Національні особливості комунікативної поведінки є «закріплені традицією колективні звички народу, які проявляються у виборі і перевазі вживання в процесі міжособистісної взаємодії тих чи інших комунікативних стратегій і засобів комунікації (як вербальних, так і невербальних), в результаті чого виробляється національний стиль комунікації, або комунікативний етностиль» [6, 32].

Крім терміну «мовленнєва поведінка», не менш активно використовується термін, запропонований І. А. Стерніним, «комунікативна поведінка», під яким розуміється «сукупність реалізованих в комунікації правил і традицій спілкування тієї чи іншої лінгвокультурної спільноти» [10, 279] або «поведінка (вербальна і невербальна, що супроводжує вербальну) особистості або групи осіб в процесі спілкування, регульована нормами і традиціями спілкування даного соціуму» [8, 42].

Науковець В. В. Соколова тлумачить комунікативну поведінку як сукупність правил і традицій спілкування, пов’язаних з тематикою і особливостями організації мовленнєвого спілкування в певних умовах. На її думку, елементами комунікативної поведінки є [9, 151]:

- мовленнєві етикетні формули і ситуації їх вживання;
- прийняті в певних ситуаціях теми спілкування;
- тривалість спілкування;
- дотримання часових рамок комунікації;
- інтервали спілкування різних груп людей;
- частота спілкування певних груп людей;
- пріоритети у взаєминах між різними комунікативними груп і т. п.

Як бачимо, дані терміни тлумачаться в одному ключі і практично неможливо вловити різницю в їх розумінні. Це зазначається Ю. С. Прохоровим та І. А. Стерніним, які пишуть: «“мовленнєва поведінка” виступає як синонім терміну “комунікативна поведінка”, вони описують одне й те саме – спілкування народу, групи людей або особистості як певну впорядковану систему правил» [8, 42]. Проте, на нашу думку, між цими двома термінами можна помітити і певну різницю. Якщо робити акцент на міжособистісному спілкуванні, термін «комунікативна поведінка» видається нам більш вдалим, оскільки акцентує комунікативний аспект спілкування, пов’язаний з більш широким набором фактів, в тому числі нормами і правилами спілкування. Якщо ж наголошувати саме на мовленні, то тут краще використовувати термін «мовленнєва поведінка», оскільки він включає до свого складу атрибутивний термінологічний елемент «мовленнєве», що походить від іменника «мовлення» і вказує на те, що спілкування між людьми здійснюється, перш за все, за допомогою мовленнєвих та мовних засобів. Л. С. Виготський писав: «Спілкування, не опосередковане мовленням, робить можливим спілкування самого примітивного типу та в самих обмежених розмірах. По суті, спілкування за допомогою виразних рухів не заслуговує навіть назви спілкування. Переляканий гусак, що бачить небезпеку і

криком піднімає всю зграю, не стільки повідомляє їй про те, що він бачив, скільки заражає її своїм переляком» [2, 50-51].

Говорячи про мовленнєву поведінку, Н. І. Формановська, в свою чергу, зауважує, що мовленнєва поведінка регулюється соціальною ієрархією, національною культурою і етикетом, ритуалом, вихованістю мовної особистості і постійною практикою, контрольованою свідомістю [12]. О. А. Земська включає в цей список ще один впливовий регулятор мовленнєвої поведінки – категорію ввічливості [3].

Всі загальноприйняті суспільством правила мовленнєвої поведінки регулюються в першу чергу мовним етикетом. Це ціла система мовних засобів, в яких проявляються етикетні відносини. Дослідники відзначають, що елементи цієї системи можуть реалізовуватися на різних мовних рівнях:

- на рівні лексики і фразеології: спеціальні слова і стійкі вирази (*Дякую, Будь ласка, Прошу вибачення, Hello, Thank you і т.п.*), а також спеціалізовані форми звернення (*Пан, Sir і т.п.*);
- на граматичному рівні: використання для ввічливого звертання множини (в тому числі займенника *Ви*); використання замість наказових речень питальних;
- на стилістичному рівні: вимога грамотної, культурної мови; відмова від вживання слів, які прямо називають табуйовані об'єкти і явища, використання замість цих слів евфемізмів;
- на інтонаційному рівні: використання ввічливої інтонації (одне і те ж висловлювання може звучати як прохання або як безцеремонна вимога);
- на організаційно-комунікативному рівні: заборона перебивати співрозмовника, втручатися в чужу розмову і т.д.

Мовний етикет, на думку дослідника В. В. Луніної, в даний час інтенсивно змінюється під впливом нових соціокультурних умов і нових комунікаційних технологій, що впливає на семантику і функціонування етикетних формул. Все це визначає в мові загальні культурно-поведінкові тенденції, які оформляються під впливом ідеології, а також і лінгвістичної ідеології в мові [7].

Крім того, як відзначають дослідники, перш ніж почати спілкування, необхідно вступити в мовленнєвий контакт, а цей процес регулюється певними правилами чи принципами. Проте слід зазначити, що серед лінгвістів, логіків і психологів немає чіткої позиції стосовно того, дотримання якого принципу є найбільш важливим для ефективності та успішності комунікації. Ми цих правил і принципів майже не помічаємо, оскільки для нас вони є звичними і органічними. Помітним стає тільки порушення неписаних правил: продавець звернувся до покупця на «ти», знайомий не привітався при зустрічі, комусь не подякували за послугу, не вибачилися за проступок. Як правило, таке невиконання норм мовленнєвої поведінки обертається образою, а то і сваркою, конфліктом в колективі. Тому важливо звернути увагу на правила вступу до мовленнєвого контакту і підтримання такого контакту.

ЛІТЕРАТУРА

1. Винокур Т. Г. Говорящий и слушающий. Варианты речевого поведения / Татьяна Григорьевна Винокур. – М. : Наука, 1993. – С. 16.
2. Выготский Л. С. Мышление и речь. Избранные психологические исследования / Лев Семенович Выготский. – М. : АПН РСФСР, 1991. – С. 50-51.
3. Земская Е.А. Язык как деятельность: Морфема. Слово. Речь. / Елена Андреевна Земская. – М.: Языки слав. культуры, 2004. – 254 с.
4. Зимняя И. А. Лингвопсихология речевой деятельности / Ирина Алексеевна Зимняя. – М. : Моск. психол.-соц. ин-т ; Воронеж : НПО «МОДЭК», 2001. – С. 56.
5. Карасик В. И. Языковой круг : личность, концепты, дискурс / Владимир Ильич Карасик. – М. : Гносиз, 2004. – С. 8.
6. Ларина Т.В. Категория вежливости и стиль коммуникации. Сопоставление английских и русских лингвокультурных традиций / Татьяна Викторовна Ларина. – М., 2009. – 512 с.
7. Лунева В.В. Речевой этикет как гиперсемиотическое образование: лингвопрагматический аспект: Автореф. дис. на соиск. уч. степ. канд. филол. н./ Валентина Владимировна Лунева. – Ростов-на-Дону, 2011. - 21 с.
8. Прохоров Ю. Е. Русские : коммуникативное поведение / Юрий Евгеньевич Прохоров, Иосиф Абрамович Стернин. – М. : Флинта : Наука, 2006. – 238 с.
9. Соколова В.В. Культура речи. Культура общения / Вера Владимировна Соколова. – М.: Просвещение, 1995. – С.151.
10. Стернин И. А. О понятии коммуникативного поведения // *Kommunikativfunktionale Sprachbetrachtung* / Иосиф Абрамович Стернин. – Halle, 1989. – S. 279.
11. Супрун А. Е. Лекции по теории речевой деятельности / Адам Евгеньевич Супрун. – Минск : БГУ, 1996. – С. 125.
12. Формановская Н.И. Русский речевой этикет: лингвистический и методический аспекты / Наталья Ивановна Формановская. – М., 1982. – 126 с.

Резюме. В статье рассматриваются понятия речевого поведения и коммуникативного поведения, приводятся различные интерпретации и толкования этих терминов.

Ключевые слова: речевое поведение, общение, коммуникативное поведение, речевой этикет.

The summary. The article deals with the concepts of verbal behaviour and communicative behaviour. Different interpretations and explanations of these terms are given in the article.

Keywords: speech behaviour, communication, communicative behaviour, language etiquette.

Одержано редакцією 19.11.2016 р.

УДК 81'24:37.018.43:004.738.5

В. М. ТРОФІМЧУК, Р. В. ГРИВЦЬКА

ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЙ У ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Резюме. У статті розкриті функціональні можливості Інтернет-технологій, як необмеженого джерела інформації у дистанційному навчанні іноземної мови. Розглянуті приклади застосування комп'ютерних технологій, зокрема Інтернет-ресурсів у навчальному процесі у вищих навчальних закладах. Наведені приклади ефективного вирішення цілого ряду дидактичних завдань з використанням інформаційних ресурсів у мережі Інтернет.

Ключові слова: Інтернет-технології, дистанційне навчання, іноземна мова, інформаційні технології.

Постановка проблеми. За останні роки в системі освіти відбулися істотні зміни, зумовлені розвитком Інтернету та його зростаючим впливом на всі сторони діяльності суспільства. Стрімкий розвиток мережових інформаційних технологій відкрив нові перспективи у сфері освіти. Можна з упевненістю стверджувати, що в сучасному набуває **актуальності** тенденція злиття освітніх та інформаційних технологій і формування на цій основі принципово нових засобів навчання іноземної мови, заснованих зокрема на Інтернет-технологіях.

Мета роботи – розкрити функціональні можливості Інтернету як необмеженого джерела інформації та практичного застосування новітніх технологій для організації дистанційного навчання іноземної мови у вищих навчальних закладах. Основну роль в удосконаленні системи освіти, без сумніву, будуть мати нові інформаційні технології і, в першу чергу, дистанційні засоби навчання.

Дистанційне навчання – це особлива індивідуальна форма навчання, яка базується на використанні інформаційно-телекомунікаційних технологій з метою організації повноцінного навчально-виховного процесу незалежно від того, на якій відстані знаходяться суб'єкти навчання [7, 22].

Дистанційне навчання – цілеспрямований процес діалогової, асинхронної або синхронної взаємодії викладача і студентів між собою та засобами навчання, індивідуальний до їх розташування у просторі та часі. Застосування Інтернет-технологій у дистанційному навчанні іноземної мови для студентів – це не тільки опанування новими технічними засобами, але й розробка нових форм і методів викладання, новий підхід до процесу навчання. Успішність і якість дистанційного навчання іноземної мови насамперед залежать від ефективності організації та методичної якості використаних матеріалів, а також майстерності педагогів, що беруть участь у цьому процесі [3, 33].

Науково-педагогічні засади дистанційного навчання розробляли вітчизняні науковці Н. Сиротенко, В. Кухаренко, В. Олійник, П. Стефаненко та ін. Використання інформаційних технологій, зокрема Інтернет-ресурсів, на заняттях у вищій школі досліджували О. С. Меньяйленко, І. С. Алексейчук, Н. М. Дацун, В. І. Зінченко, В. Е. Краснопольський, Н. К. Кульга, О. В. Третьяков та інші, але проблема застосування Інтернет-технологій у навчально-виховному процесі ще не вивчена достатньою мірою.

Основною метою навчання іноземної мови є формування й розвиток комунікативної культури студентів, навчання практичного оволодіння іноземною мовою. Завдання викладача полягає в тому, щоб створити умови практичного оволодіння мовою для кожного студента, обрати такі методи навчання, які дозволили б кожному студентові виявити свою активність і творчість.

Інформаційна система Інтернет пропонує своїм користувачам різні види інформації і ресурсів. Базовий набір послуг може включати:

- електронну пошту (англ. e-mail, або email, скорочення від electronic mail) – популярний сервіс в Інтернеті, що робить можливим обмін даними будь-якого змісту;
- відео конференцію, послугу, що дозволяє територіально віддаленим користувачам обмінюватися відео- й аудіоінформацією в режимі реального часу, бачити й чути один одного, а також передавати інші корисні дані;
- можливість публікації власної інформації, створення власної домашньої сторінки (homepage) і розміщення її на web-сервері;
- доступ до інформаційних ресурсів-документів і масивів документів в інформаційних системах ;
- довідкові каталоги (Yahoo!, Мета, Яндекс) – систематизований перелік сайтів, що подаються у певному порядку для полегшення пошуку необхідної інформації;
- пошукові системи (Google, Мета, Яндекс, Alta Vista, Hotbob, Webcrawler) – онлайн-служби, які надають можливість пошуку інформації на сайтах в Інтернеті. Основними критеріями якості роботи пошукової системи є релевантність, тобто відповідність результатів Пошуку запитам, повнота бази, врахування морфології мови;
- обмін текстовими повідомленнями та розмова в мережі (ICQ, Skype). ICQ – це популярна система

ЗМІСТ

<i>Совтис Н.М.</i> Українізми в польській літературній мові XIX ст.	3
<i>Ясногурська Л.М.</i> Відображення свідомості нації у концептуальній та мовній картині світу	6
<i>Василькевич С.С.</i> Неологіка у мові інтернет та політичної комунікації	9
<i>Михальчук Н.О., Яцюрик А.О.</i> Місце компліменту в системі мовленнєвих актів та ілюктивна роль компліментів	13
<i>Денисюк Л.В.</i> Особливості функціонування займенника <i>IT</i> в сучасній англійській мові	17
<i>Кочубей О.С.</i> Аналіз структурних компонентів перекладацької компетентності фахівця	19
<i>Мороз Л.В., Дацюк А.В.</i> Британський газетний дискурс як контекст об'єктивації тендерних стереотипів	24
<i>Ясногурська Л.М.</i> Сучасні підходи до вивчення поняття концепт	28
<i>Крала І.В., Берташ В.О.</i> Мовна та концептуальна картини світу як відображення свідомості нації ..	32
<i>Бігунов Д.О.</i> До питання мовленнєвої поведінки особистості	35
<i>Трофімчук В.М., Гривіцька Р.В.</i> Застосування інтернет-технології у дистанційному навчанні іноземної мови	38
<i>Павелків К.М.</i> Психодого-педагогічні умови вивчення іноземної мови на немовних спеціальностях вищої школі	40
<i>Мороз Л.В., Мороз Н.М.</i> Місце та роль гри у системі навчання іноземної мови	43
<i>Романюк С.К., Захожа А.Ю.</i> Активні форми навчання іноземної мови в початковій школі	47
<i>Данілова Н.Р.</i> Опрацювання та застосування педагогічних інноваційних технологій на заняттях англійської мови	50
<i>Бойко Н.Г., Ковалюк В.В.</i> Застосування методу кейс-стаді у процесі викладання іноземних мов ...	52
<i>Ковалюк В.В., Ткач Т.В.</i> Фахова компетентність студентів та її формування засобами англійської мови	56
<i>Мороз Л.В., Коцвай Ю.Я.</i> Процес формування комунікативної компетенції у старшокласників на уроках іноземної мови	60
<i>Богачик М.С.</i> Особливості формування соціокультурної компетентності майбутніх учителів англійської мови у контексті компетентнісного підходу	64
<i>Баталія Л.О., Ткач А.П.</i> Історія та розвиток альтернативного навчання в стандартних школах західнослов'янських країн (Чехія, Польща, Словаччина)	67
<i>Джава Н.А., Шевчук О.В.</i> Вміння творчого письма на середньому етапі навчання	69
<i>Черуха Н.В., Миколайчик А.П.</i> Раннє вивчення іноземної мови у вітчизняній і зарубіжній шкільній практиці	72
<i>Черуха Н.В., Брень О.В.</i> Про питання покращення результативності викладання іноземних мов у вищих навчальних закладах	74
<i>Ковалюк В.В., Шикута Т.М.</i> Про питання імплементації сучасних методів навчання іноземних мов у ВНЗ	76
<i>Мороз Л.В., Король О.Ю.</i> Про концепцію формування навичок письма при навчанні і іноземної мови студентів денної, заочної і дистанційної форм навчання вищого навчального закладу	81
<i>Кушнір Н.В., Лукашик О.В., Лавренюк Т.І.</i> Формування іншомовної компетентності майбутніх менеджерів зовнішньоекономічної діяльності в процесі фахової підготовки	84
<i>Романюк С.К., Городюк Н.Ю.</i> Інноваційні технології навчання на уроках англійської мови в початковій школі	86
<i>Івашкевич Е.Е.</i> Psycholinguistic paradigm of narrative discourse	89
<i>Івашкевич Е.З.</i> Aspects of social intellect of a teacher	93
<i>Верьовкіна О.Є., Сембай Н.Б.</i> Ways of encouraging second language acquisition in the classroom	97
<i>Бігунова С. А., Зубілевич М.І.</i> English somatic phraseological units of Latin and French origin	100
<i>Відомості про авторів</i>	103

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

Збірник наукових праць

Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету

Заснований у 2009 р.

Відповідальний редактор збірника Петрівський Я.Б.
Відповідальний за підготовку збірника до видання Мороз Л.В.
Технічний редактор Ковалюк В.В.
Комп'ютерна верстка Ковалюк В.В., Краля І.В, Ясногурська Л.М.

Підписано до друку 26.12.2016 р.
Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк різнографічний.
Ум. друк. арк. 24,02. Обл. вид. арк. 17,39. Наклад 120.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Пластова, 31
Рівненський державний гуманітарний університет.

Віддруковано в редакційно-видавничому відділі
Рівненського державного гуманітарного університету
33028 м. Рівне, вул. С.Бандери, 12, тел. 26-48-83

А – 43 Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. — Рівне: РДГУ, 2016. — 105 с.

ISBN 966 — 7281 — 09 — 03.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем викладання іноземної мови, філології, теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

УДК: 81'243
ББК 81.2